

Dertigersdilemma

Vanuit de politiek wordt aangegeven dat zowel mannen als vrouwen moeten werken. Binnen het werk wordt veel van je verwacht. Doorgroei en promotie zijn termen die hier gelden. Dat krijg je alleen voor elkaar door veel tijd in je werk te pompen. Een werkweek van 70 uur wordt als normaal geacht als je partner van een accountancybureau of hoogleraar op een universiteit wilt worden. Als je minder grote ambities hebt word je raar aangekeken. Voor een functie beneden je scholingsniveau word je niet geaccepteerd. Niet alleen binnen het werkveld gebeurt dit, ook binnen kennis- en vriendenkring. Vrienden die je hebt opgedaan in je studententijd en allen op dezelfde manier wor-

den opgejaagd en dezelfde waarden en normen krijgen voorgeschoteld. Huis, tuin en auto worden met elkaar vergeleken.

Tegelijkertijd wordt er weer van de kinderopvang afgesnoept. Opa's en oma's moeten langer doorwerken en hebben daardoor ook geen tijd. Door omstanders word je raar aangekeken als je je kinderen meer dan drie dagen op de crèche onderbrengt.

Dan wordt er ook nog van je verwacht dat je fit bent. Drie keer in de week minstens 1 ½ uur actieve lichaamsbeweging en iedere dag minstens een half uur bewegen. Ook je kinderen moeten bewegen en van en naar de sportclub gehaald en gebracht worden. Het lidmaatschap van een sportvereniging zorgt voor gewenste vrijwilligersbijdragen als trainer, coach, rijder, commissie- of bestuurslid. Het eten dat je moet eten en je kinderen moet geven moet zelf bereid zijn. De hoeveelheid slaap die je moet hebben schijnt 8 uur te zijn. Je moet op de hoogte zijn van actualiteiten in het nieuws en culturele uitstapjes is een pre.

Samengevat komt dit op het volgende neer: Een week bestaat uit 168 uur. Daarvan slaap je als je het goed doet 56 uur en werk je 70 uur. Je kinderen zijn gemiddeld genomen 84 uur wakker (jonge baby's buitenbeschouwing genomen), daarvan mogen ze van de maatschappij maximaal 24 uur naar de crèche. De overige 60 uur wordt verdeeld over twee ouders, dus 30 uur per week zorg voor de kinderen (let wel, een gezamenlijk uitje zit er dus niet in, dit kost je twee keer zoveel tijd...). Van de twaalf overgebleven uren zou minstens vijf uur naar bewegen moeten gaan en drie uur naar nieuws en actualiteiten programma's, kranten en/of websites. Er blijven nog precies vier uur over waarin het eten bereid kan worden, de was gedaan en het huis opgeruimd en schoongemaakt.

Je zou toch zeggen dat er helemaal geen tijd is voor een dertigersdilemma? Toch schijnt bijna driekwart van de hoger opgeleiden tussen de 25 en 35 jaar in meer (23%) of mindere mate (49%) last te hebben van dilemma's, twijfels of levensvragen. Vooral twijfels over loopbaan, relaties en kinderen scoren hoog (Nienke Wijnants, 2008).

Kennelijk zijn we niet allemaal blij met bovengeschetst beeld, een beeld dat we elkaar opleggen en alleen met elkaar kunnen doorbreken.

*Maartje Maarleveld
Center for People and Buildings*